

ÚPICKÉ DIVADLO

ELEKTRONICKÝ ZPRAVODAJ SPOLKU DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ ALOIS JIRÁSEK V ÚPICI

30. prosince 2017 / číslo 8

...pro lidi, které zajímá divadlo

Vzniká v úzké spolupráci s MKS Úpice.

Pošleme každému zájemci na jeho e-mailovou adresu.

Vážení a milí v hledišti, na jevišti, před oponou, za oponou!

Je před námi rok 2018. Bude mít jistě mnoho tváří, mnohé přinese i odnese, budeme se radovat i truchlit, budeme... Zjednodušme to! Ať je solidní, ať se vydaří! Ať je co nejčastěji plné hlediště našeho divadla! Ať jsme zdraví! Vstupujeme do 195. úpické divadelní sezóny!

Úpický divadelní leden otevře Soubor Jaroslava Sypala inscenací své původní hry

KŠANDA

ve čtvrtek 18. 1. 2018 v 19.30 v Divadle A. Jiráka, vstupné 290 Kč.

J. Sypal

M. Bittnerová

M. Pitkin

M. Kuklová

M. Šimůnek

P. Jančařík

T. Šefrnová

M. Maxa

Magda Olezlá a Jindřich Klíště jsou milenci. Plánují společný život, ale ještě předtím se snaží získat hodně peněz a přitom zůstat čistí. Vymyslí ďábelský plán. K jeho realizaci zneužijí manžela Olezlé – Huberta Kšandu. Pomůžou mu postupně vystoupat až na samý vrchol kariéry a pak jimi nastražená past sklapse. Kšanda je zatčen. Teď Olezlé s Klíštětem už nic nebrání k dosažení vytouženého cíle. Jejich růžové sny o bohatství se začínají plnit. Ale všechno je nakonec úplně jinak... Příběh o lidské hrabivosti má nečekané rozuzlení.

Komedie „Kšanda“ je nabitá dějem a originálním humorem. Dialogy ostré jako bič a strhující tempo nenechají diváky ani na chvíli vydechnout. Ne náhodou patřila „Kšanda“ mezi nejlepší české komedie roku 2014. Přijďte se o tom přesvědčit. Láska ke „Kšandovi“ kvete v každém věku.

POZOR ODJÍŽDÍME

18. 1. 2018 uvede náš Spolek v další repríze inscenací hry Václava Havla ODCHÁZENÍ v Novém Bydžově.

Spolek divadelních ochotníků A. Jirásek, Úpice

B. Smetana – Prodaná nevěsta

komická zpěvohra na slova Karla Sabiny

sobota 3. 2. 2018 v 19.30 – Divadlo A. Jiráska – premiéra

neděle 4. 2. v 19.30 – 1. repríza

pátek 9. 2. v 19.30 – 2. repríza

Předprodej v TIC, tel. 499 882 329, 604 863 693, vstupné: 200, 180, 160 Kč.

PŘÍBĚH ÚPICKÉ PRODANKY

Trvá již přes dva roky, ale je stále skoro na začátku... První zvěsti, že se náš Spolek rozhodl nastudovat Prodanku, ten svěží příběh novináře Karla Sabiny s hudbou profesora Bedřicha Smetany, vyvolaly šok. Pak zavládlo přesvědčení, že diváci určitě neuvidí operu, ale jakousi parodii. Kde je pravda?

Dlužno připomenout, že hudební divadlo má v Úpici velikou tradici. Několik generací herců a zpěváků se nebálo uvádět i nejslavnější operety. V sedmdesátých a osmdesátých letech, kdy na místním jevišti zářili Jaroslav Jörka, Jiřina Dobešová, Blanka Vylíčilová, Jarda Hofman, Olga Trunečková a další, si Úpičtí s úspěchem troufli i na světovou My Fair Lady. Běh času ale nezastavíš, zmíněná generace odešla, nová dorůstá pomalu, takže v Bohémě už bylo možno zaslechnout skeptické hlasy, že na hudební projekty už není síla.

Pak se na jisté chalupě slavily jakési narozeniny. Nad ránem, okolo klavíru, zpívalo celé divadlo v extázi písničky Semaforu i V+W. Tihle že nemohou zpívat?!

„Když přemluvíme Ivetu a bude nás dva roky učit...?“ „Když Zdeněk Mögliche zraní muziku...?“

Iveta Aman (Suchánková) kývla! A nejen kývla...! Zdeněk souhlasil! A nejen souhlasil... Na první zkoušku v závěru roku 2015 přišlo asi třicet lidiček – s posi-

lami z Trutnova a okolí. Víte, jaká to byla síla?

Je nutno dodat, že byla zvolena verze Prodanky, kterou vymyslel v osmdesátých letech geniální kvartet královéhradeckých tvůrců – Josef Krofta, Miloslav Klíma, Jiří Vyšehradský a Petr Matásek – verze, která sólové party převádí do sborové formy se zachováním veškeré poetiky, legrace, lsi i lásky, s prostorem pro napínavou jevištní práci! Jen to zvládnout!

A divadelní kapela? Dráža Tvrdíková přijela z Trutnova s houslemi, Irena Podlipná ze Rtně s harmonikou, Mirek (její manžel) přivezl basu, Jarda Suchánek vybalil trubku, Martin Aman sedl za bicí a Markéta Vránová předvedla úplně novou nevidanou elektronickou flétnu! Pak ještě dorazila Martina Skučková, nevidaná mladá houslová bojovnice. A to ještě přibyla Vladka Machová se skvělým saxofonem! Nebylo jednoduché tyto muzikanty utrhnout od jejich stávajících projektů a přesvědčit je, aby nadále středy i neděle věnovali Prodance. Do premiéry pravidelně dvakrát týdně, pak se uvidí!

Velké dohady vyvolává „prý mimořádně náročná scéna“. Tak ať je klidně vyvolává, všichni ji uvidí, až se rozhrne historická, nějakých 170 let stará, úpická opona, co dosud zdobila jen muzeum! (Má někdo dojem, že by se našla lepší příležitost ji provětrat, než při uvádění kusu starého 150 let?) Ano, scéna je náročná a těžká, podstatně k ní přispěl umělecký řezbář Jirka Kobr (má kořeny v Úpici, žije kousek od Karlštejna), strojírna Michala Vejbera z Hradce Králové, významná úpická velocipedová firma BP LUMEN a také jistý rakouský dodavatel závěsů. Řízení stavby a řešení hlavních technických problémů převzal Pavel Mach. Ke scéně ale patří i kostýmy! Sto-

Pár fotek ze zkoušek přece jen uniklo...

jí za nimi dvě jména: Květa Krhánková (přinesla hlavní výtvarný nápad) a Irena Vylíčilová (přišla také s nápadem na oponu), samozřejmě s celým týmem úžasných švadlenek (hereček, zpěvaček, tanečnic a akrobatek).

Inscenace je připravována pro klasická jeviště i kočovné divadlo, tzn. budeme připraveni hrát i v přírodě, na náměstích či zámeckých nádvořích. V této souvislosti byla zahájena jednání s více než třiceti městy východních Čech. Cílem je pak v rámci letní a podzimní cesty dojet až do Prahy.

Velké poděkování za dvouletou pomoc patří Základní umělecké škole A. M. Buxton, neboť poskytla prostor k pěveckým zkouškám – v divadle totiž prakticky nelze zkoušet.

Prodaná nevěsta bude dárek ochotníků svému městu ke 100. výročí samostatného státu

Vladimír Hetflejš (režie)

Jak to mám s Prodankou? (Zdeněk Möglic)

Děj pocitů

Pocit napětí. Někdy v říjnu nebo listopadu 2016 mi zavolal Mirek Hetflejš, že mě chce navštívit a něco se mnou prohodit. Očekával jsem ho s nervozitou, že po mě bude určitě něco chtít a že je to s divadelníky vždy náročné. Z reportáže „Účka“ jsem věděl, že Mirek chystá Prodanou nevěstu a že už sbor nacvičuje zpěv. V té reportáži však zaznělo, že hudbu už udělal také nějaký Hetflejš a že hudebníci budou při hře chodit a hrát z paměti. Po shlédnutí té reportáže jsem měl tedy dva pocity. Ten větší byl, hele dobrý, mají to vše zajištěné. A ten druhý, jen malinký pocit byl, hele ty u toho nebudeš? A tak jsem tedy podle toho očekával, že Míra bude chtít něco úplně jiného a byl jsem pevně rozhodnut, že vše odmítnu. Nemám čas, mám svoje hudební aktivity zvlášť teď, před Vánočním koncertem. Přitom jsem věděl, jak jsem měkký, nechám se ukecat a ženu jsem žádal ať mě podpoří v odmítnutí.

Pocit potřeby. Mirek mi s nadšením nastínil co chystá, jednalo se tedy opravdu o Prodanku. Cítil jsem, jak tomu věří a jak se na to těší. Pustil staré video z divadla Drak a popisoval. Řekl mi dokonce už i obsazení kapely. Pak tedy povídá, že kapela potřebuje noty a jakože, kdo jiný v Úpici, než já. A teď se to stalo. Na první se mi zdálo, že je to jen pár písni notoricky známých a že to nějak půjde. Sice to znamená vše zaranžovat a když k tomu manželka řekla, „tak jim těch pár písniček napiš!“, tak jsem souhlasil, že se do toho pustím po novém roce.

Pocit děsu a malého zoufalství. Ten vznikl v lednu po přečtení dat z dodaného flash disku s celým videem, původní hudbou Jiřího Vyšehličky, demo hudbou pro nácvik sboru a osobní konzultace s Ivetou Aman – sbormistryní. Prostě, jak do toho, vždyť je to 24 skladeb, a ne pár písni, hudba k cirkusovým vystoupením, kde si rejža bude určitě vymýšlet. Je to teď vše na mně, udělat v tom pořádek a začít hodně a hodně pracovat.

Pocit práce až nad hlavu. Začal jsem dle přání Ivetky skladbou č. 20 Milostné zvířátko, a na druhou stranu listu, aby to mělo pořádek, č. 19 – takové dlouhé cirkusové hraní. A toto dohromady byla zrovna ta největší kláda. Řekl jsem si, že to bude hodně náročné a zvolil jsem systém „popořadě“. No a pak pomalu přicházela úleva, protože některá další čísla byla jednoduchá a krátká.

Pocit očekávání odezvy. Upravil jsem již asi 220 skladeb pro naši Městskou

hudbu a mnoho dalších pro různá hudební uskupení. To se tak nějak píší noty a při tom se musí slyšet, jak to bude znít a mělo být posluchačsky hezké. A když se to pak předloží kapele, tak nastává ten okamžik, jak to bude doopravdy vypadat a co tomu řeknou? Taková počáteční nejistota je vždy. Tak přišla první zkouška kapely Prodanky. Napínavé, náročné a nakonec chvála, tak jsem byl rád.

Pocit víry v dobré dílo. A teď už proběhly zkoušky i se sborem a vše se stále zlepšuje. Do zdárného konce bude ještě mnoho práce, hlavně zkoušení. Oni to musí umět nazpaměť. Bude to s pohyby a mluveným slovem. A Mirek vymýšlí další a další obohacení, jako například hudební soubor sólisty z kapely s muzikantem od cirkusu. Taky by chtěl další stylový soubor cirkusového cikána s naší houslistkou. Zkrátka tak trochu otravuje, ale zcela jistě ve smyslu dobrého výsledku. Velká část sboru jsou vlastně jen her-

ci ochotníci, kteří rádi zpívají a musí se to hodně učit. Já však vidím, jak to dělají rádi, jak se na to vždy těší. Třeba až v písni „Ma ma ma matička“ zazpívají to svoje „hahahahaha“. No a já mám dobrý pocit, že mě berou, a tak je to fajn. Těšte se!

Co má společného s naší Prodankou akad. sochař Jiří Kobr – umělecký řezbář? (vybráno z rozhovoru)

Kde se vzal u Karlštejna Váš vztah k Úpici?

V Úpici pracovala dlouhá léta v knihovně moje babička, Jaroslava Kobrová. Myslím, že si Úpici oblíbila, velmi hezky mi vyprávěla o zdejších lidech a později, když hledala, kde si koupit nějakou chaloupku, koupila chalupu v Suchbátčicích. To mi bylo osm let a od té doby jsem tam s ní

jezdil každý víkend a trávil tam velkou část prázdnin – svým způsobem jsem tam vyrostl...

Později, to už jsem začal studovat v Praze na SUPŠ řezbářství, jsem se přes babiččiny známé seznámil s úpickým řezbářem Láďou Drahorádem. On mě vzal do učení. Asi dva roky jsem za ním každou sobotu dojížděl – bylo to pro mě velmi důležité setkání. Byla to výrazná osobnost, nadchl mě svou vášní pro řezbářství, chtěl jsem být jako on. Láďa ale předčasně, velmi předčasně zemřel. Já jen lituji, že jsem ve své době nebyl schopen oplatit jeho péči jeho synovi...

Kromě toho jsem celé dětství věděl, že někde v Úpici žije pro mě legendární učitelka Květa Krhánková, která učí vel-

mi nekonvenčně děti výtvarku. Po dlouhých letech jsem v Praze potkal svoji ženu – a s překvapením zjistil, že jedna z jejích nejbližších spolupracovnic – je dcera zmíněné učitelky.

Dnes, když už babička nežije, jsem po ní zdědil chalupu a většinu volna se opět snažím trávit tam. Cítím se v té krajině a v lesích na Úpicku skutečně doma. Takový je můj velmi osobní vztah k Úpici.

Co říkáte scéně úpické Prodanky?

Doufám, že bude nejen funkční, ale navodí i jistou nostalgickou náladu. Někdy hřejivý pocit dětství.

Jak se Vám řezaly figury?

Na práci pro inscenaci *Prodané nevěsty* jsem se opravdu těšil. Většinou vyřezávám sochy do historických interiérů, nebo světce do kostelů, případně doplňuji chybějící části ve spolupráci s restaurátory. Práce na zvířatech pro mě byla vítaným vybočením. Nejen, že celkem rád řeším různé technické problémy, ale především jsem se mohl uvolnit a řezat něco veselého, radostného, úplně podle svého vkusu, nevázan historickými slohy. Navíc zvířata mám moc rád. Řezbář upadlou hlavu přilepí, ale co dělá sochař, když mu v závěru práce upadne žulová ruka?

Především by se něco takového vůbec nemělo stát. Sochař je školen, aby už výběrem materiálu a způsobem zpracování takovým případům předešel. Ale jistě, může se to stát. Taková upadlá ruka se dá řešit podobně, jako při restaurování, přilepením a domodelováním, nebo ně-

kdy i změnou kompozice. Pokud ani jedna možnost nejde uplatnit, pak tedy vše od začátku...

Co děláte, když Vás investor tlačí ke kýči?

Použiji svou oblíbenou větu: „Takovou věc bych vyřezat nedokázal, to bych nezvládl.“ Naštěstí se to prakticky nestává. Jsem vlastně neustále vděčný za to, jakou mám práci, a že ji mohu dělat.

To nebyl náš případ?

Ani by mě nenapadlo takto práci pro Vás brát. Dělal jsem věc, která má sloužit a dělalo mi to radost.

Přijedete na premiéru?

Na premiéru velmi rád přijedu. Ještě jsem Váš soubor neviděl, ale hodně o něm slyšel, tak je tu konečně příležitost. Moc se těším.

řezbářská dílna Jiřího Kobra

Ukázka volné tvorby akad. sochaře J. Kobra, jeho andělů pro H. Maršov Madony pro Českou Lípou.

Spolek divadelních ochotníků A. Jirásek, Úpice se zúčastní mezinárodního projektu!

(řekla a napsala Lenka Šrejberová)

**heroes of inclusion
& transformation**

**Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union**

Možná jste již zaslechli, že se náš Spolek účastní mezinárodního projektu Heroes of inclusion and transformation. Ráda bych všem předala pár informací.

O co jde? Tento projekt je pro učitele, terapeuty, poradce, umělce a další lidi, kteří pracují s dalšími lidmi a chtějí rozvíjet sebe i svou práci a zároveň reflektovat metody své práce, aby je mohli zaznamenat do manuálu, který se pak bude šířit veřejně. Může tak obohatit další lidi, pracující v podobných skupinách. Pracuje se s konceptem *Cesty Hrdiny* od Paula Rebillota. To byl výborný americký divadelní herec, který vytvořil výše zmíněnou metodu vycházející z divadelních technik, rozvíjející osobnost účastníků.

Jaký bude průběh? Projekt je mezinárodní a z každého státu jsou vybráni 4 zástupci (učitelé, terapeuti, poradci, umělci...), kteří se v průběhu devatenácti měsíců schází na pravidelných setkáních a reflektují svoji činnost. Osu celého projektu tvoří dva velké sedmidenní semináře.

Na prvním z nich si účastníci na vlastní kůži zažijí *Cestu Hrdiny*. Potom na daném tématu pracují se svou skupinou na domácí půdě, sepisují metodiky atp. Na druhém velkém setkání prezentují výsledky teoreticky i prakticky. Výsledkem celého projektu je zmíněný manuál.

Jak se to týká našeho Spolku? Jak jistě víte, mám na starost soubor začínajících herců Divadlo za zrcadlem. Než jsme začali tvořit hru *Já...JáJa*, pracovali jsme na sobě v Divadelní Dílně, kde jsme rozvíjeli nejen herecké, ale i osobnostní schopnosti a dovednosti.

Ze zpětných vazeb *Zrcátek* vyšlo na jevo, že velmi oceňují sebezkušenostní přesah divadelní práce, který rozvíjí

nejen jejich divadelní kompetence, ale i osobnost. Tento projekt by nám umožnil opět se někam posunout a přizvat do divadla i nové lidi, mladé i starší. A protože není nijak omezen horní hranicí věku, mohou se zapojit i další členové spolku! S Cestou Hrdiny mám osobní zkušenost a vím, že to mělo velký vliv na můj osobní i divadelní život. Ráda bych tento zážitek zprostředkovala i dalším zájemcům a přivezla k nám do Úpice nový vítr.

Kdo se doopravdy může projektu zúčastnit? Divadelní tábor bude pro všechny zasvěcené zájemce (16+) ve stylu dílen Jiráskova Hronova, Loutkářské Chrudimi atp., kde se týden pracuje s nějakým tématem, účastníci si odnášejí zkušenosti s danou divadelní metodou a tvoří se závěrečné představení.

Spolek bude spolupracovat s týmy z Rakouska, Islandu, Španělska, Srbska a Slovenska. Společně vytvoříme elektronickou publikaci v angličtině a v češtině – s podrobným popisem metodik vycházejících z praxe. Bude dostupná široké veřejnosti.

Kdo tvoří HIT tým Lenky Šrejberové?

(zleva) MgA. Hana Strejčková, dramaturg, herec, režisér a lektor metody Jacques Lecoq, Mgr. Darina Deánková, dramaterapeut, Bc. Lenka Šrejberová, dramaterapeut, ochotník, lektor, herec a speciální pedagog, Mgr. Markéta Jírová Exnerová, gestalt psychoterapeut.

Co to bude stát?

Projekt Erasmus+ hradí veškeré náklady spojené s dopravou, ubytováním i stravováním účastníků projektu, my poskytneme prostor divadla na divadelní tábor na počátku července.

Závěr?

Jdeme do toho!

POZOR – HODNĚ DOBRÁ INSCENACE:

Divadlo V.A.D. „Valerie a týden divů“

Je naším zvykem upozorňovat na inscenace, které bychom měli vidět. Jen jeden den jsem mohl být na letošním Hronově, stihl jsem tři inscenace, ale ta jedna stálo opravdu za to! Pak jsem v Amatérské scéně našel recenzi Jany Soprové. Lépe bych to neapsal, zde jsou její slova. Jen ještě dodávám – snažte se to vidět, vydá to za všechna divadelní „školení“! (V. Hetflejš)

Na letošní Hronov 2017 přijel kladenský soubor Latrina Magika při V.A.D. Kladno s představením Valerie a týden divů. Literární předloha Vítězslava Nezvala posloužila souboru k vytvoření neobyčejně působivého představení. Režisér a inscenátor John Red alias Kazimír Lupinec – kolik má ještě uměleckých jmen? – nám se svým hereckým kolektivem rozehrál přepis surrealistického Nezvalova textu do až dadaistické skládky textů, barev, režijních nápadů a scénických podivuhodností. Soubor, známý divákům Hronovů, opět předvedl svou nápaditost, poetiku a objevnou práci s textem a technikou. Knižní předloha a použité prostředky souboru jsou inspirovány gotickým románem s prvky hororu, dark kabaretu, ale i erotiky. Inscenátoři neopomněli odlehčení děje humorem. Příjemných a užitečných šedesát minut!

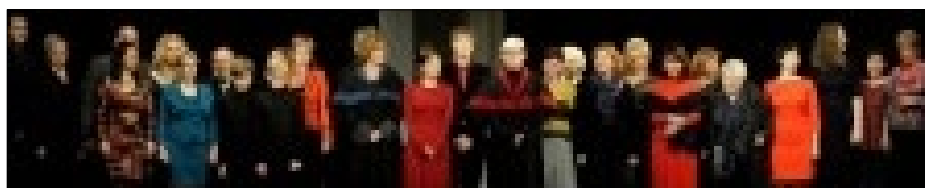
ZE ŽIVOTA NAŠICH RODIČŮ

MĚSTSKÉ MUZEUM – 29. 1. 2018 – pondělí – 17.00 hodin – přednáška

Jana Nešněrová: Okrašlovací spolek v Úpici

Městské muzeum a galerie JWM srdečně zve na další přednášku z cyklu setkání věnovaných našim regionálním dějinám. Tentokrát se zastavíme na přelomu staré a nové doby, v letech po roce 1890, kdy v Úpici začal působit místní Okrašlovací spolek. O jeho činnosti, osobnostech, které utvářely náplň jeho práce, a o tom, jak tento spolek proměnil tvář našeho města, vypráví Jana Nešněrová.

Je tu SILVESTR, něco veselého na závěr!

Herci se rozdělují na tři kategorie:

a/ prvořadé – jsou slyšet sotva do první řady,

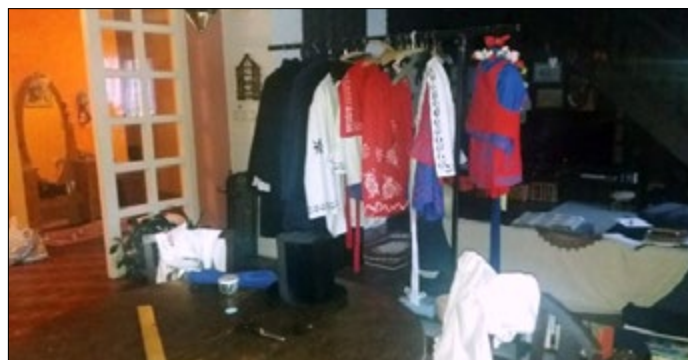
b/ strhující – boří kulisy,

c/ božské – při pohledu na ně si divák říká – bože, kdy už bude konec!

Dopis našeho předsedy všem členům Spolku těsně před vánočními svátky!

Zdravím všechny! Pro navození pohodové předvánoční atmosféry posílám svůj divadelní diář pro poslední dva týdny letošního roku a první měsíc roku nového. Myslím, že se v něm většina z vás „najde“. Termíny si hned do svého diáře zkopírujte. I přesto, že zcela jistě budeme další dny dopisovat!

2017		
SO	16. 12.	stěhování scény
SO	16. 12.	služba Bohéma – Vánoční koncert
NE	17. 12.	Bohéma – úklid a příprava na výměnu oken
PO-PÁ	18. – 22. 12.	scéna – nátěry
PO-PÁ	18. – 22. 12.	šití kostýmů
ST	20. 12.	Odcházení – text (Vladka + dotčení)
NE	24. 12.	VOLNO – zpívání na náměstí
ST-SO	27. – 30.	scéna – nátěry
ST-SO	27. – 30.	šití kostýmů
NE	31. 12.	VOLNO – zpívání (doma)
2018		
ÚT	02. 01.	stěhování a stavění Prodanky konečně v divadle
ST	03. 01.	zkouška Prodanka
NE	07. 01.	zkouška Prodanka
ST	10. 01.	zkouška Prodanka
NE	14. 01.	zkouška Prodanka
NE	14. 01.	bourání Prodanka – stavba Odcházení
PO	15. 01.	zkouška Odcházení (generálka)
ST	17. 01.	zkouška Prodanka
ČT	18. 01.	Odcházení – Nový Bydžov
ČT	18. 01.	divadlo – představení Kšanda
PÁ-SO	19. – 20. 12.	stavba Prodanka
NE	21. 01.	zkouška Prodanka
ST	24. 01.	zkouška Prodanka
NE-PÁ	28. 1. – 2. 2.	zkoušky Prodanka
SO	03. 02.	premiéra Prodanka – Úpice
NE	04. 02.	1. repríza Prodanka – Úpice
PÁ	09. 02.	2. repríza Prodanka – Úpice
PO	12. 02.	zkouška Odcházení (generálka)
SO	17. 02.	Odcházení – Hronov
ČT	22. 02.	Odcházení – Červený Kostelec

Omlouváme se za nekvalitní fotky. Byly pořízeny v pohodové adventní době komplikovanou cestou v rámci investigativní žurnalistiky přes okno jisté domácnosti v okamžiku, kdy cukroví bylo zasunuto do trouby. Než se upeklo, mohly tři dámy vyndat své stroje a ušít něco kostýmů. (foto agent)

Šití kostýmů a dodělání scény si netroufnu na leden plánovat. Ale konec konců z 31 lednových dnů zbývá ještě asi dvanáct, na které nic naplánováno není (ZATÍM)!

A abych nezapomněl.

Hezké svátky a hodně elánu do nového roku (jestli jste teda dočetli až sem)!

Cinda